

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/117/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3220010070
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3220010070.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Mariána Dunčka na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. januára 2021 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou v trestnej veci obžalovaného

Y. F.,

nar. XX.XX.XXXX v M., trvale bytom Q. XX, na verejnom zasadnutí neprítomného,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 1T/25/2020 zo dňa 25.08.2020 a takto jednomyseľne

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný Y. F. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., pretože dňa 21.07.2019 asi o 02.15 hod. v obci U. Q. v blízkosti areálu miestneho futbalového ihriska počas konania po predchádzajúcom vzájomnom slovnom konflikte s poškodeným R. Y., tohto fyzicky napadol tým spôsobom, že ho rukou zovretou v päšť zozadu udrel do oblasti zadnej časti hlavy, v dôsledku čoho poškodený spadol na zem, kde ho opakovane kopol do hornej časti tela v oblasti hrudníka, čím poškodenému spôsobil zranenia a to pomliaždenie hlavy, pomliaždenie ľavého ramenného kĺbu a pomliaždenie ľavej polovice hrudníka, zlomeninu IX. rebra vľavo v dôsledku čoho bol poškodený R. Y. obmedzený v bežnom spôsobe života po dobu 4 týždňov, a to tým spôsobom, že nemohol vykonávať svoje povolanie, žiadnu fyzickú prácu, šport, ani ťažšie práce v domácnosti.

Bol za to odsúdený podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 41 ods. 1 Tr. zák. s prihladnutím na §§ 36 písm. l), n), 37 písm. h), m) a 38 ods. 2 Tr. zák. a za použitia § 54 Tr. zák. k úhrnnému trestu povinnej práce vo výmere 200 hodín.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. mu bola uložená aj povinnosť nahradiť poškodenému R. Y. škodu vo výške 911,70 €.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote písomne prokurátor odvolanie proti výroku o treste v neprospech obžalovaného. V jeho písomných dôvodoch uviedol, že pri ukladaní trestov prvotrestaným páchatelom vystupuje do popredia výchovná zložka trestu pred zložkou represívnu. Avšak v prípade recidívy trestnej činnosti je nevyhnutné podstatne obozretnejšie pristupovať k posudzovaniu zabezpečenia výchovnej zložky trestu vo vzťahu k páchatelovi, keďže zistená recidíva logicky v zásade nasvedčuje o jeho neúcte k záujmom chráneným Trestným zákonom, ako aj k tomu, že predchádzajúce

tresty nevedli k jeho prevýchove. V takom prípade musí logicky prichádzať do úvahy uprednostnenie represívnej zložky trestu. Obžalovaný sa pritom dopustil stíhaného skutku v rámci plynutia skúšobnej doby podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 1T/24/2018 pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák. Uloženie úhrnného trestu povinnej práce vo výmere 200 hodín je preto v rozpore s ustanovením § 49 ods. 2 Tr. zák., keďže spáchal úmyselný trestný čin v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. vo výroku o treste a aby podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol tak, že obžalovanému uloží podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. s použitím §§ 36 písm. l), n), 37 písm. h), m), 38 ods. 2 Tr. zák. a 41 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody v dolnej polovici zákonnej trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, ktoré bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, avšak pri splnení všetkých zákonných podmienok (§§ 34 ods. 7, 66 ods. 3 a 293 ods. 5 Tr. por.), tam prítomný prokurátor krajskej prokuratúry zotrval na písomných dôvodoch odvolania podriadeného prokurátora.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku (o treste) rozsudku súdu prvého stupňa, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo, a dospel k takému záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytykaná žiadna chyba a odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Podstata odvolania prokurátora spočívala v tom, že uloženie trestu povinnej práce je v rozpore s ustanovením § 49 ods. 2 Tr. zák., pretože obžalovaný spáchal úmyselný trestný čin v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia

Odvolací súd tento právny názor prokurátora nepovažuje za správny. Je pravdou, že ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák. stanovuje zákaz podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody, ak je trest ukladaný pre úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobných dobách (podmienené odsúdenie, podmienené prepustenie). Súčasne z tohto ustanovenia ale nevyplýva aj zákaz uloženia iného alternatívneho trestu. Preto ani skutočnosť, že pri ukladaní trestu má byť zohľadnené ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák. nezbavuje súdy povinnosti pri ukladaní trestov vychádzať zo všetkých zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zák. I keď z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že súdy v takýchto prípadoch spravidla ukladajú tresty odňatia slobody ako nepodmienené, avšak v odôvodnených prípadoch môžu postupovať aj inak, ak dospejú k záveru, že zásadám ukladania trestov bude zodpovedať v konkrétnom prípade aj miernejší alternatívny trest. Rovnako postupoval v prejednávanom prípade aj súd prvého stupňa.

Súd prvého stupňa odôvodnil uloženie trestu povinnej práce obžalovanému tým, že prihliadol na vyvážený pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností u obžalovaného (podľa názoru odvolacieho súdu správne, pričom prokurátor toto ani v odvolaní nenamietal) s tým, že v súlade s ustanovením § 41 ods. 1 Tr. zák. stanovil základnú trestnú sadzbu pre najprísnejší trestný čin - prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. z pohľadu dolnej hranice trestnej sadzby na 6 mesiacov z dôvodu vyššej dolnej hranice trestnej sadzby pri menej prísnom trestnom čine - prečine ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. Trestná sadzba trestu odňatia slobody teda bola u obžalovaného 6 mesiacov až 3 roky (horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody pri prečine výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr. zák.). Súd prvého stupňa potom na základe hodnotenia okolností prípadu a vykonaného dokazovania k osobe obžalovaného mal za vhodnejšie na dosiahnutie účelu trestu ukladať mu alternatívny trest povinnej práce, s uložením ktorého obžalovaný prejavil súhlas. V rámci hodnotenia okolností prípadu súd prvého stupňa zohľadnil to, že iniciátorom konfliktu nebol výlučne obžalovaný, ale v značnej miere sa na vzniku konfliktu podieľal i poškodený. Poznatky k obžalovanému naznačovali, že agresívne konanie nie je bežným znakom jeho správania. Obžalovaný si tiež uvedomuje v plnej miere dôsledky svojho

konania, k jeho spáchaniu sa od počiatku trestného stíhania priznával, oľutoval ho, snažil sa ospravedlniť poškodenému a vyjadril vôľu nahradiť poškodenému škodu.

Súd prvého stupňa tiež prihliadal na prípadné následky na blízke osoby obžalovaného, ak by mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, a to v podobe existenčných problémov jeho družky a jej dcéry, ktoré sú v značnej miere odkázané na jeho finančnú pomoc. Obžalovaný je totiž riadne zamestnaný a v prípade uloženia alternatívneho trestu by bol schopný aj priebežne hradiť poškodenému spôsobenú škodu.

Odvolací súd ďalej uvádza, že aj zásada ukladania trestov uvedená v ustanovení § 34 ods. 3 Tr. zák. je legislatívne upravená tak, aby súdy zvažovali, či uložením alternatívneho trestu k trestu odňatia slobody (ktorý v tomto prípade musí byť nepodmienečný) nebude zabezpečený čo najmenší vplyv na rodinu a osoby blízke páchateľovi. Táto zásada „nechráni“ páchateľa pred určitým trestom, ale smeruje k tomu, aby súd zohľadnil aj možné záujmy a najmä potreby - v prejednávacom prípade najmä jeho družky a jej dcéry. To platí o to viac, ak inak páchateľ riadne pracuje a stará sa o rodinu, čo je prípad obžalovaného.

Napokon z pohľadu možností prevýchovy obžalovaného nemožno prehliadnuť jeho prístup k trestnému stíhaniu, keď už pri podaní vysvetlenia (v čase, keď sa viedlo ešte len priestupkové konanie) sa priznal k fyzickému napadnutiu poškodeného, pričom i v procesnom postavení svedka v trestnom konaní sa k spáchaniu trestnej činnosti v celom rozsahu priznal a svoje konanie oľutoval. Obžalovaný tak výraznou mierou napomáhal pri objasňovaní svojej trestnej činnosti. Orgány činné v trestnom konaní následne vo veci zadovážili len minimum dôkazov. Takýto prístup potvrdil obžalovaný aj vyhlásením o vine na hlavnom pojednávaní.

Vyššie uvedené úvahy potom viedli odvolací súd k záveru, že bolo možné odchyliť sa od inak ustálenej súdnej praxe, na ktorom závere nič nemení to, že obžalovaný spáchal až dva úmyselné trestné činy. Túto skutočnosť súd prvého stupňa zohľadnil vo výmere uloženého trestu povinnej práce v hornej polovici zákonom stanoveného rozpätia (40 až 300 hodín).

S uložením trestu povinnej práce obžalovaný v konaní výslovne súhlasil, pričom nie je dlhodobou práceneschopný alebo invalidný, t.j. nemá žiadne (najmä zdravotné) obmedzenia brániace mu v jeho výkone.

Vo vzťahu k podmienenému odsúdeniu obžalovaného rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 1T/24/2018 zo dňa 26.02.2018 vzal odvolací súd v prospech obžalovaného do úvahy aj skutočnosť, že od 01.08.2019 by jeho konanie bolo posudzované už miernejšie vzhľadom na zmenu Trestného zákona v prípade trestného činu krádeže spáchaného vlámaním. Uznaný vinným bol pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák., pričom v súčasnosti už by jeho konanie bolo posudzované len ako o pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), b) Tr. zák. s miernejšou trestnou sadzbou trestu odňatia slobody.

Odvolací súd sa preto v plnom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku v otázke uloženého trestu obžalovanému, ktorý považuje za zákonný, spravodlivý a schopný splniť svoj účel v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák.

Z takto rozvedených dôvodov preto odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.